tus est, collationem mecum communicavit V. D. mihique amicissimus Westergaardus. Omnes ii libri scholiis destituti sunt. In universum observari potest, codicem D maxime ab editione Calcuttensi ac deinde a codice B discrepare et nonnulla continere, quae diversae recensionis vestigia haberi possint; mediam fere viam tenet Havniensis.

Ejusdem Westergaardi benivolentiae debeo exemplum Çringâratilakae e codice Havniensi desumptum; etiam e Tubingensi libro, quem Cl. Ewaldus (Zeitschrift f. d. Kunde des Morg. III 301) descripsit, a V. Doct. Goldstückero transcriptum penes Cl. Lassenium erat carmen, qui mihi facultatem eo utendi libenter concessit. Uterque codex manu Bengalica pessime scriptus est; contigit tamen verba ita adornare, ut pauci tantum supersint loci, quibus adhuc emendatio quaerenda est. In disticho, quod exstat p. 56, nunc velim legatur महत्वो मां.

Opusculi vocabula locis accurate indicatis complectens, permovit rei utilitas cunctis, qui Indicarum literarum studia urgent, cognita, neque poenituit molesti ceteroquin laboris quippe in carmine minoris ambitus eoque politissimo collocati. Accessit quod ita usui academico, cui peraptum existimo difficilius hoc poema, melius consuli videretur, quam si conversionem adjecissem. Vocabula, formas, significationes, quae in Lexici Wilsoniani editione altera desiderantur, asterisco notavi, in qua re vereor ut satis constanter versatus sim. Neminem autem fore spero qui id factum esse putet, ut operi illi egregio debitae laudis vel minima pars